

Altersorden, hvori Candidaterne ere komne ind i Contoiret; dette anseer jeg for meget uheldigt (Fenger: Det er ikke rigtigt!). Det ærede Medlem siger, det er ikke rigtigt; jeg skal blot bemærke, at det er fast Regel i de Contoirer, som jeg er bekendt med. Denne faste Regel fører til, at naar unge Mænd først have faaet Jorden paa det første Trin af den store bureaukratiske Stige, saa kunne de i al Magelighed uden nogen videre Anstrængelse komme frem; det gaaer da af sig selv at rykke op Trin for Trin. Dette er ikke i Tjenestens Tarv, thi det svækker deres Vigt til at anstrænge sig og udmærke sig; naar det derimod var saaledes, at en ung Mand med Driftighed og Dydighed kunde blive foretrukket, da vilde han blive ansporet til at vise forsøget Flid og Virksomhed. Det er mig bekendt, at den ærede Indenrigsminister i et enkelt Tilfælde i det forløbne Aar er fravegen det ellers almindelig fulgte System og har tilsidefat Altersordenen — jeg tør ikke udtale nogen Mening om dette enkelte Tilfælde; men Principet anseer jeg for rigtigt. Naturligviis er det en Forudsætning, at de to eller flere Mænd, hvoraf den ene skal foretrækkes for den anden, have haft lige Leilighed til at vise Dydighed og Flid, thi ellers bliver man let uretfærdig.

Jeg har saaledes stræbt at vise, at Forslaget vel ikke er en Organisationslov i egentlig Forstand, men at der i det Mindste med Hensyn til de vigtigste af Momenterne i en saadan Lov, som ikke findes i Forslaget, er ganske god Grund til, at de ikke ere medtagne. Jeg skal derefter omhandle Embedsmændenes Antal og Lønninger, og da først deres Antal. Det fremgaaer af de udførlige og oplysende Motiver, at Antallet af de Embedsmænd, der indbrages ved Lovforslaget, udgjør ikke mindre end 57, hvoraf de fleste ere Cancellister. Denne Inddragelse skal jo dog kun ske efterhaanden ved Embedsleilighed, men saalænge indtil den er gennemført, skal der paa de aarlige Finantslove afgaae et Beløb i de ansatte Medhjælpssummer. Der staaer i saa Henseende i Lovforslagets § 9, at det skal være „et påsendende Beløb“, der afgaaer. Dette Udtryk er noget uheldigt, men i Motiverne staaer der, Sp. 1649, at det skal være det Beløb, hvormed

Medhjælpssummen i Anledning af Reductionerne er bleven forhøjet, der imidlertid skal føres til Afdrag gennem de aarlige Finantslove. Det kan nu rigtignok være noget længe, inden en saadan Gjennemførelse skeer; som bekendt ere Inddragelserne efter Loven af 31te Mars 1860 endnu ikke fuldt gennemførte, idet der endnu findes afstillede overtallige Embedsmænd. Jeg skal saaledes minde om, at der under Justitsministeriet er Dvarantaineseckretairen. Jeg anseer denne Post for en reen Sinécure, men Manden staaer der nu engang, og han forbruger en stor Deel af Ministeriets Medhjælpssum. Den Besparelse, som nu skal fremkomme ved disse Indskrænkninger, er jo anslaaet til omtrent 18,000 Rd., og en hyderligere Besparelse stilles i Udsigt, naar Islands Forhold blive omdannede, og Overformhynderiloven bliver vedtagen og gennemført. At Besparelsen ikke bliver større uagtet de mange Inddragelser, ligger jo i, at der for hver Embedsmænd, som indbrages, i Reglen opføres en forsøgt Sum paa Medhjælpscontoen i Loven. Ganske uden Undtagelse er det dog ikke. Jeg skal f. Ex. gjøre opmærksom paa, at i Justitsministeriets 2det Departements Expeditioncontoir indbrages en Fuldmægtig, uden at der foreslaaes nogen Forsøgelse af Medhjælpssummen i den Anledning. Antallet af Departementschefer efter dette Forslag er 12, heri indeholdes der en meget betydelig Reduction. Loven af 1860 har for de 3 Ministerier, hvorunder dengang tillige Revisionen hørte, 8; til disse 8 svarer efter dette Lovforslag 5; 3 ere altsaa forsvundne, de 2 ved dette Lovforslag, den ene under Indenrigsministeriet allerede i forrige Aar. Jeg troer, at det maa påaffjønes, at Regjeringen nu frivillig har opgivet de 2 Departementscheferposter i Justits- og Cultusministeriet, men Spørgsmaalet bliver rigtignok, om Indenrigsministeriet endnu er saameget større end de to andre nævnte Ministerier, at det kan gjøre Forbring paa at beholde sine 2. Det har tidligere været større end de to andre, men om det nu, efterat vi dog ere komne noget i Gang med at decentralisere, saaledes ved Communallovene, er saameget større, turde vel være et Spørgsmaal. Hvis Generalpostdirectoratet blev henlagt til Indenrigsministeriet og forenet med